

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXVI. De Impertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

VII.

Imperium mixtum seu iurisdictio civilis ad rem civilium cognitionem & animadversionem pertinet, idemque ferè est, quod bogterliche Obrigkeit/die Nieder- und Mittelbare Obrigkeit/Untergericht/Erbgericht. *ibid. n. 11.*

CAP. XXV.

De Imperfonalibus.

Verba imperfonalia locum actioni injuriarum non faciunt: frustra tamen objicitur imperfonalitas, ubi de mente dicentis per argumenta constat. *Mev. P. 7. decis. 113. n. 1. 2. 3.*

CAP. XXVI.

De Impertinentibus.

Axioma I.

Impertinentia non debent admitti. *l. si duo patroni 12. §. idem Julianus 2. ff. de jurejur. Decius conf. 162. n. 1. incip. in causa quæ agitur. & consil. 517. n. 1. incip. in sententia. Speculat. tit. de position. §. sexto. num. 36. & §. 7. n. 4. & n. 6. Gail. 1. obs. 81. n. 3. quo fit, ut nec articulis sive capitulis impertinentibus respondendum sit, per tradita à Paris. consil. 67. n. 14. vol. 4. eosdemque à iudice, ac ne quidem cum clausula, salvo jure impertinentium & non admittendorum admittendos, sed rejiciendos esse, per doctrinam glossæ in cap. cum contingat. extr. de jurejur. ubi Bald. & Dd. communiter. Jaf. in d. l. si duo in fin. Muscatell. in prax. civil. verb. impertinentes. n. 21. Herm. Vult. 3. Consil. Marp. 29. n. 75. Honded. decis. 15. n. 19. vol. 1. Mascardus de probat. concl. 1177. n. 4. Menoch. consil. 707. n. 24. Umm. in disp. ad process. disp. 15. tb. 3. n. 15. & disp. 13. tb. 2. n. 15. ubi declarando admittit, si omnino impertinentes sint, quales erunt, si planè ad causam neque directè neque indirectè accommodari possunt. Rutter. Ruland. 3. de commissi. l. c. 4. n. 2. unde nec testes super talibus impertinentibus recepti quicquam probant, Vincent. Neapolitan. decis. 100. n. 29. Menoch. conf. 717. n. 28. imò si iudex tales admisierit, pars adversa benè posset appellare. Mascard. de probat. concl. 132. num. 1. Sicut enim à rejectione & non admissione articuli relevantis datur appellatio, Henning. conf. 24. n. 11. Castrenf. conf. 335. n. 1. lib. 3. quia vim habet definitivam, Castrenf. d. loc. ita etiam datur appellatio à rejectione exceptionis oppositæ, quod reus non teneatur respondere libello impertinenti irrelevanti generali & obscuro, si iudex respondendum & procedendum mandaverit, Gemin. conf. 218. per 101. Castrenf. d. conf. 335.*

II.

Vitiosum est id augeri, quod convenit doceri. Cicero 2. ad Herenn. sub fin. ubi regulam hoc exemplo declarat: ut si quis quem arguat hominem occidisse, & antequam satis idoneas ejus

rei probationes attulerit, augeat peccatum, & dicat, nihil indignius esse, quàm hominem occidere: non enim indignum sit, annon, sed factum nec ne sit, queritur. Facit hoc vulgatum proverbium: *Multa bona dicis, sed nihil ad propositum.* Schurff. lib. 1. consil. 53. in fin. Quintil. lib. 3. Instit. Rhet. cap. ult. Luther. in Genes. cap. 18. ad verb. text. Dixitque DEUS ad Abraham. p. 638. *Audivi aliquando Doctorem Henningum cum erudito, eloquente & acri adversario disputantem de magna causa: cum igitur adversarius magnum acervum l. attulisset, & causam suam, quam poterat, optimè communicasset, Henningus modèrè & amicè eum compellabat: Licere ei tota LL. volumina adferre; sed est translocare montes posses, & in imo aquarum incedere, tamen si de proposita causa voles mecum disputare, huc descendas necesse est: ostendens quis rei scopus esset. Atque hoc ano verbo hominem, facundum & eruditum compefuit & quasi prostravit.*

CAP. XXVII.

Implementum.

Axioma I.

Qui ipse conventionem non implevit, is de pacto sibi non servato conqueri non debet. vide *C. A. de except. l. Julianus 13. §. offerri 8. ff. de act. emt. Carpz. p. 2. Jurispr. forens. consil. 44. de fin. 12. num. 6.*

II.

Ex defectu Implementi arguitur dolus ejus, qui implere tenebatur, nec tamen implevit, *l. dolus 10. & ibid. gloss. C. de rescindend. vendit. Corn. consil. 116. in fin. volum. 1. & consil. 128. col. 2. vol. 3. faciunt notata à Magon. decis. Lucens. 31. num. 12. Adde Vult. libr. 2. Consil. Marpurg. 24. num. 32.*

III.

Implevisse se probare debet, qui implere tenebatur. Bartol. in l. in illa. ff. de verb. oblig. Alexand. consil. 101. in fin. vol. 2. & consil. 41. col. 2. vol. 3. & consil. 52. col. 2. vol. 6. Corn. consil. 113. col. 2. vol. 1. & consil. 11. col. 2. vol. 1. Bald. in d. l. in illa. ff. de verbor. obligat. Alexand. consil. 101. in fin. vol. 2. Tiber. Decian. consil. 60. n. 14. vol. 2. & consil. 1. num. 66. vol. 3. Vult. 3. Consil. Marpurg. 31. n. 226.

IV.

Implementum in rebus omnibus requiritur: hinc omnia privilegia, quæ deposita militi nonnullis tribuuntur, sunt intelligenda, si laudabiliter se gesserint in officio usque ad tempus destinationum continuum. e. g. Professores per 20. annos, *l. un. C. de Profess. qui in urb. Constant. silentiarii per tredecim, l. 3. in fin. C. de silentiar. Brunnem. C. eod. col. 2. n. 7.*

V.

Implementi probatio incumbit ei, qui ex contractu actionem instituit, *Mevius Part. 4. Decis. 332.* adeò ut in actione præscriptis verbis implementum probandum sit ab actore.